לַעֲנָתֵךְ הִרְאִי וּבְאִי שִׁמְעִי אֲתָּה חַזַּק פִּי הוּא יְצַחֲלֶצָה
אֶת יִשְׂרָאֵל׃ וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה
וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הַיּוֹם שׁ טוֹב וָרָע הֵמָּה
יָבֹאוּ שָׁמָּה וְלָהֶם אֶתְּנֶנָּה וְהֵם יִירָשׁוּהָ׃ וְאַתֶּם
פְּנוּ לָכֶם וְסָעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף׃ וַתַּעֲנוּ ׀
וַתֹּאמְרוּ אֵלַי חָטָאנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה וְנִלָּחַמְנוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ׀
וַתַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת־כְּלִי מִלְחַמְתּוֹ וַתָּהִינוּ לַעֲלוֹת
הָהָרָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֱמֹר לָהֶם לֹא
תַעֲלוּ וְלֹא תִלָּחֵמוּ כִּי אֵינֶנִּי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא
תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא
שְׁמַעְתֶּם וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וַתָּזִדוּ וַתַּעֲלוּ
הָהָרָה׃ וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיּשֵׁב בָּהָר הַהוּא בִּמ
לִקְרַאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂינָה
הַדְּבֹרִים וַיַּכּוּ אֶתְכֶם בְּשֵׂעִיר עַד חָרְמָה׃ וַתָּ
וַתָּשֻׁבוּ וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה
בְּקֹלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם׃ וַתֵּשְׁבוּ בְקָדֵשׁ יָמִים
יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם׃ ס וַנֵּפֶן
וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי
וַנָּסֹב אֶת־הַר שֵׂעִיר יָמִים רַבִּים׃ ס וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ רַב לָכֶם סֹב אֶת־הָהָר הַזֶּה
פְּנוּ לָכֶם צָפֹנָה׃ וְאֶת־הָעָם צַו לֵאמֹר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת־גְּבוּל אֲחֵיכֶם בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
בְּשֵׂעִיר וְיָרְאוּ מִפֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד׃ אַל
תִּתְגָּרוּ בָם כִּי לֹא אֶתֵּן לָכֶם מֵאַרְצָם עַד מִדְרַךְ

אֲשֶׁר חָזָה
עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם
בִּימֵי עֻזִּיָּהוּ יוֹתָם
אָחָז יְחִזְקִיָּהוּ מַלְכֵי
יְהוּדָה׃ שִׁמְעוּ ׀
שָׁמַיִם וְהַאֲזִינִי ב
אֶרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֶּר
בָּנִים גִּדַּלְתִּי ׀
וְרוֹמַמְתִּי וְהֵם
פָּשְׁעוּ בִי׃ יָדַע

וזהו שנ׳ ויפן וימורד
שוש לארץ ושוב
טוב אפלו ויקח
דיסת הקל אינ
וישה לכם לשובר
כמוהם שלא כרשות
ת׳ ליעה לחבה כי סמ
יכם שומעה ושמרתם
אשר והיה היין הטוב הד
אז תקבלום ער ודרך
לא יכל שמלו ודרך כי
יגל ומדוש שבה על
שיכי יום דיסת קל חוק
על הי הזיתם ועיניכם

פנו לכם ונסעו אתם לכם ויהי הוא ישראל
יהתכם דרך ירחב אורן מדום לער
עבון ליכם לאוץ דלקלת
וגרחם לכם עיסכפו לכם
שחוריכם ותלן מדמי ליעים
מון׃ שהשדפר שחץ ומהלכן
דרחוה של חר שעיר היה מפרץ ק
ים סוף׃ לחר שעיר עקה המשכן
לעדיים׃ ותסבו אות חר שעיר
כל דרומו מן הערבה ומזרח
והתיך לשון הנועלין יול
המיקום וצוי זה לשון אשר
אומרים לשון הין פלוי מדיעים
או השן או עלייה הרי לכם אוץ
ירידה׃ כמשר הצביעה הדבי
ניה הר טירה הזאת שהיא מוסף
יות הילדים מידומה אין הם
כשיהו ענשים ממם ומידומים׃
ולא טויע סמולכם כבים לעשית
ומידת רחמין כיון שכורי ומשם
נקדש יומים רבים תשוע עשירה
שנה שנ׳ כמיים אשר ישמם
כמשמר היום עמת והם היו שלש
ושמנה שנה תשוע עשירה
עשו כקדש ותשוע עשירה
הולכים ומיטרפים ומזרו לקדש
כמיה שנ׳ ומעשם במדבר כך
מינוחו ממדר ענים׃ ומשע
קמירתה אינו לא היתון היו
עמיים דרך הר שעיר ליתם
לאין מדרכו לעמוד ומשמל
שקילקל דמגן ליר המיקר
שהוא בן יום שני לחדש ו
של חר והיתם מלדרום ו
מן הוערב לאורך דרך
יעיבוק ולא עברים שהרי
בעיקר עשרוית מעמכ
משם היו הולכין לי
המזרח ומעבירות הרשעי
ל דחוש על ארץ ומואב׃
פנו לכם אמנה פנו לכם
ערוך ומזרחיתין הדרום
ליעמון ממכם ישמן מינו
הולכים את יום ומזרחית

ומשה קרא אל כל ישראל ויאמר אלהם עיניכם הראת
את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ המסת הגדלת אשר ראו עיניך
האתת והמפתים הגדלים ההם׃ ולא נתן יהוה לכם לב
לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה׃
ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם
מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך׃ לחם לא אכלתם
ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם׃
ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך
הבשן לקראתנו למלחמה ונכם׃ ונקח את ארצם ונתנה
נחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי׃ ושמרתם את
דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל
אשר תעשון׃ אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל׃
טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד
שאב מימיך׃ לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר
יהוה אלהיך כרת עמך היום׃ למען הקים אתך היום לו
לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ ולא אתכם לבדכם
אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת׃ כי את
אשר יש פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת
אשר איננו פה עמנו היום׃ כי אתם ידעתם את אשר
ישבנו בארץ מצרים ואשר עברנו בקרב הגוים אשר
עברתם׃ ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן
כסף וזהב אשר עמהם׃ פן יש בכם איש או אשה או
משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו
ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה
ראש ולענה׃ והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך
בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען
ספות הרוה את הצמאה׃ לא יאבה יהוה סלח לו כי אז
יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה
הכתובה בספר התורה הזה ומחה יהוה את שמו מתחת
השמים׃ והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל
אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה׃ ואמר הדור
האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבוא
מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה
אשר חלה יהוה בה׃ גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא
תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם
ועמרה אדמה וצבוים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו׃
ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
מה חרי האף הגדול הזה׃ ואמרו על אשר עזבו את
ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו
אתם מארץ מצרים׃ וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם׃ ויחר אף
יהוה באיש ההוא להביא עליו את כל הקללה הכתובה
בספר הזה׃ ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה
ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה׃ הנסתרות
ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את
כל דברי התורה הזאת׃ ויכתב משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה
ואל כל זקני ישראל׃ ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע
שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות׃ בבוא כל ישראל
לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא
את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם׃ הקהל את
העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען
ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו
לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ ובניהם אשר לא
ידעו ישמעו וילמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים
אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה׃ ויאמר יהוה אל משה הנה קרבו ימיך
למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו
ויילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד׃ וירא יהוה
באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל׃
ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם
הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה
בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו׃ וחרה
אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה
לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והאמר ביום ההוא
הלא על כי לא בקרבי מצאוני הרעות האלה׃ ואנכי
הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה
כי פנה אל אלהים אחרים׃ ועתה כתבו לכם את השירה
הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה
לי השירה הזאת לעד בבני ישראל׃ כי אביאנו אל
האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל
ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני
והפר את בריתי׃ והיה כי תמצאנה אתו רעות וצרות
וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו
כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו
אל הארץ אשר נשבעתי׃ ויכתב משה את השירה הזאת
ביום ההוא וילמדה את בני ישראל׃ ויצו את יהושע בן
נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל
הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך׃ ויהי ככלות
משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם׃
ויצו משה את אנשי הלוי נשאי ארון ברית יהוה לאמר׃
לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית
יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד׃ כי אנכי ידעתי את
מרים ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום
מרים הייתם את יהוה וגם כי אחרי מותי׃ הקהילו אלי
את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את
הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ׃
כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקרא אתכם הרעה באחרית
הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה
ידיכם׃ וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי
השירה הזאת עד תמם׃ האזינו השמים ואדברה ותשמע
הארץ אמרי פי׃ יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב׃ כי שם יהוה
אקרא הבו גדל לאלהינו׃ הצור תמים פעלו כי כל
דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא׃
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל׃ הליהוה
תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנך
הוא עשך ויכננך׃ זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר
שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך׃ בהנחל עליון גוים
בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל׃
כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו׃ ימצאהו בארץ
מדבר ובתהו ילל ישימון יסובבנהו יבוננהו ישמרנהו
כאישון עינו׃ כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש
כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו׃ יהוה בדד ינחנו ואין
עמו אל נכר׃ ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת
שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור׃ חמאת
בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים
עם חלב כלית חטה ודם ענב תשתה חמר׃ ויעש ישרון
וישמן בעט שמנת עבית כסית ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו׃ הם קנאוהו בזרים בתועבות יכעיסוהו׃
יזבחו לשדים לא אלוה אלהות לא ידעום חדשים מקרב
באו לא שערום אבתיכם׃ צור ילדך תשי ותשכח אל
מחללך׃ וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו׃ ויאמר
אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכות
הם בנים לא אמן בם׃ הם קנאוני בלא אל כעסוני
בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם׃
כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל
ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים׃ אספה עלימו רעות
חצי אכלה בהם׃ מזי רעב ולחמי רשף וקטב מר ושן
בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר׃ מחוץ תשכל חרב
ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש
שיבה׃ אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם׃ לולי
כעס אויב פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת׃ כי גוי אבד עצות המה ואין
בהם תבונה׃ לו חכמו שכלו זאת יבינו יבינו לאחריתם׃
איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי
צורם מכרם ויהוה הסגירם׃ כי לא כצורנו צורם ואיבינו
פלילים׃ כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה עמו
ענבמו ענבי רעלות אשכלות מרורות למו׃ חמת תנינם
יין וראש פתנים אכזר׃ הלא הוא כמס עמדי חתום
באוצרותי׃ לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב
יום אידם וחושו עתדות למו׃ כי ידין יהוה עמו ועל
עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב׃
ואמר איה אלהמו צור חסיו בו׃ אשר חלב זבחימו
ישתו יין נסכמו יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה׃
ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית
ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל׃ כי אשא
אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם׃ אם שנותי ברק
חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי
אשלם׃ אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל
ושבי מראש פרעות אויב׃ הרנינו גוים עמו כי דם
עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו׃
ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני
העם הוא והושע בן נון׃ ויכל משה לדבר את כל
ישראל אל כל דברי השירה הזאת׃ ויאמר אלהם שימו
לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר
תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת׃ כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר
הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את
הירדן שמה לרשתה׃ וידבר יהוה אל משה בעצם היום
הזה לאמר׃ עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר
בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען
אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה׃ ומת בהר אשר אתה
עלה שם והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר
ההר ויאסף אל עמיו׃ על אשר מעלתם בי בתוך בני
ישראל במי מריבת קדש מי מריבת צן במדבר אשר
לא קדשתם אתי בתוך בני ישראל׃ כי מנגד תראה את
הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם
בני ישראל׃ וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים
את בני ישראל לפני מותו׃ ויאמר יהוה מסיני זרח
משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש
משמאלו אשדת למו׃ אף חבב עמים כל קדשיו בידך
תכו ואלה לרגלך ישאו מדברתיך׃ תורה צוה לנו משה
מורשה קהלת יעקב׃ ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי
עם יחד שבטי ישראל׃ יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו
במספר׃ וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה׃ וללוי
אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה
תריבהו על מי מריבה׃ האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו
ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך
ובריתך ינצרו׃ יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל
ישימו קטרת באפך וכליל על מזבחך׃ ברך יהוה חילו
ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון׃
ולבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו
כל היום ובין כתפיו שכן׃ וליוסף אמר מברכת יהוה
ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת׃ ומגגד
תבואת שמש ומגגד גרש ירחים׃ ומראש הרי קדם
ומגגד גבעות עולם׃ ומגגד ארץ ומלאה ורצון שכני
סנה תבוא ברכה ליוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ בכור שורו
הדר לו ותאפת ראם קרניו בהם עמים יגח יחדו אפסי
ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה׃ ולזבולן
אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך׃ עמים
הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו
ושפוני טמוני חול׃ ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא
שכן וטרף זרוע אף קדקד׃ וירא ראשית לו כי שם
חלקת מחוקק סופן ויתא ראשי עם צדקת יהוה
ומשפטיו עם ישראל׃ ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון
ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה׃ ולאשר אמר ברוך
מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו׃ ברזל
ונחשת מנעלך וכימיך דבאך׃ אין כאל ישרון רכב
שמים בעזרך ובגאותו שחקים׃ מעונה אלהי קדם
ומתחת זרעות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד׃
וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן
ותירוש אף שמיו יערפו טל׃ אשריך ישראל מי כמוך
עם נושע ביהוה מגן עזרך והרב גאותך ויכחשו איביך
לך ואתה על במותמו תדרך׃ וירא משה אל הר נבו
ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל
הארץ את הגלעד עד דן׃ ואת כל נפתלי ואת ארץ
אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון׃
ואת הנגב ואת הככר את בקעת ירחו עיר התמרים עד
צוער׃ ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך
בעיניך ושמה לא תעבר׃ וימת שם משה עבד יהוה
בארץ מואב על פי יהוה׃ ויקבר אתו בגיא בארץ מואב
מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה׃
ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא
נס לחה׃ ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב
שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה׃ ויהושע בן נון
מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו
אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה׃
ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה
פנים אל פנים׃ לכל האתת והמפתים אשר שלחו יהוה
לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃
ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
לעיני כל ישראל׃ ויהי אחרי מות משה עבד יהוה
ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר׃
משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה
וכל העם הזה אל הארץ אשר אני נתן להם לבני
ישראל׃ כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם
נתתיו כאשר דברתי אל משה׃ מן המדבר והלבנון הזה
ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים
הגדול מבוא השמש יהיה גבלכם׃ לא יתיצב איש
לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך
לא ארפך ולא אעזבך׃ חזק ואמץ כי אתה תנחיל את
העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃
רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר
צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען
תשכיל בכל אשר תלך׃ לא ימוש ספר התורה הזה
מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל
הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל׃ הלא
צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה
אלהיך בכל אשר תלך׃ ויצו יהושע את שטרי העם
לאמר׃ עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו
לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן
הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
לכם לרשתה׃ ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי
אמר יהושע לאמר׃ זכור את הדבר אשר צוה אתכם
משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן
לכם את הארץ הזאת׃ נשיכם טפכם ומקנכם ישבו
בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו
חלוצים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אתם׃
עד אשר יניח יהוה לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם וישבתם לרשת את
ארץ ירשתכם ורשתם אתה אשר נתן לכם משה עבד
יהוה בעבר הירדן מזרח השמש׃ כל אשר צויתנו נעשה
וכל אשר תשלחנו נלך׃ ככל אשר שמענו אל משה כן
נשמע אליך רק יהי יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם
משה׃ כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את
דבריך אל כל אשר תצוה אתו יומת רק חזק ואמץ׃
וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים
חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו ויהלכו
ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה׃ ויאמר
למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הלילה מבני ישראל
לחפר את הארץ׃ וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר
הוצי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר
את כל הארץ באו׃ ותקח האשה את שני האנשים
ותצפנם ותאמר כן אנשים באו אלי ולא ידעתי מאין
הם׃ והיה השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי
אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום׃
והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ הערכים לה
על הגג׃ והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על
המעברות והשער סגרו אחרי יצאו הרודפים אחריהם׃
והמה טרם ישכבון ותעל אליהם על הגג׃ ותאמר אל
האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה
אימתכם עלינו וכי נמגו כל יושבי הארץ מפניכם׃
כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם
בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אתם׃
וכשמע נמגו לבבנו ולא קם עוד רוח באיש מפניכם כי
יהוה אלהיכם הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת׃ ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם
חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי
אות אמת׃ והחייתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת
אחיותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות׃
ויאמרו להם האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא
תגידו את דברנו זה והיה כי יתן יהוה לנו את הארץ
ועשינו עמך חסד ואמת׃ ותורדם בחבל בעד החלון כי
בית חומתה ובחומה היא יושבת׃ ותאמר אליהם
ההרה תפגעו בכם פן ישבו הרדפים ונחבאתם שם
שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם׃
ויאמרו אליה נקיים אנחנו מהשבעתך הזאת אשר
השבעתנו׃ הנה אנחנו באים בארץ את תוך חוט השני
הזה בחלון אשר הורדתנו בו ואת תקבצי אליך הבית
אבך ואמך ואחיך וכל בית אביך הבית׃ והיה כל אשר
יצא מדלתי ביתך חוצה דמו בראשו ואנחנו נקיים וכל
אשר יהיה את עמך בבית דמו בראשנו אם יד תהיה
בו׃ והיה אם תגידי את דברנו זה נהיינו נקיים מהשבעתך
אשר השבעתנו׃ ויאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם
ויילכו ותקשר את חוט השני בחלון׃ ויילכו ויבאו
ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים כל
הדרך ולא מצאו׃ וישבו שני האנשים וירדו מן ההר
ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל
אשר מצאום׃ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו
את כל הארץ וגם נמגו כל יושבי הארץ מפנינו׃
וישכם יהושע בבקר וינסעו מן השטים ויבאו עד
הירדן הוא וכל בני ישראל וילינו שם טרם יעברו׃
ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב
המחנה׃ ויצוו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית
יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אתו ואתם
ממקומכם תסעו ולכתם אחריו׃ רק הרחק יהיה בינכם
ובינו כאלפים באמה אל תקרבו אליו למען תדעו את
הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם אתמול שלשום
את הדרך׃ ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר
יעשה יהוה בתוככם מופתים׃ ויאמר יהושע אל הכהנים
לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם ויישאו
את ארון הברית ויילכו לפני העם׃ ויאמר יהוה אל
יהושע היום הזה אחל גדלך לעיני כל ישראל למען
ידעו כאשר הייתי עם משה אהיה עמך׃ ואתה תצוה
את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבואכם עד קצה
מי הירדן במים תעמדו׃ ויאמר יהושע אל בני ישראל
גשו הלומה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם׃ ויאמר
יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יורש
מפניכם את הכנעני והחתי והחוי והפרזי והגרגשי
והאמרי והיבוסי׃ הנה ארון הברית אדון כל הארץ
עבר לפניכם את הירדן׃ ועתה קחו לכם שנים עשר
אנשים משבטי ישראל איש אחד איש אחד משבט׃
והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון
כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתו המים הירדים
מלמעלה ועמדו נד אחד׃ ויהי בנסע העם מאהליהם
לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני
העם׃ וכבואי נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים
נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל
גדותיו כל ימי הקציר׃ והמים הירדים מלמעלה עמדו
נד אחד הרחק מאד מאדם העיר אשר מצד צרתן
והירדים אל ים הערבה ים המלח תמו נכרתו ועם
נגד יריחו׃ ויעברו כל העם נגד יריחו׃ ויכינו הכהנים
נשאי ארון הברית עמדים על יבשה בתוך הירדן
הכון עד תם כל העם לעבר את הירדן בתמם כל העם
לעבר את הירדן ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם׃
ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשי חלוצים
לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה׃ כארבעים
אלף חלוצי צבא עברו לפני יהוה למלחמה ערבתה
יריחו׃ ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל
ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו׃
ויהוה אמר אל יהושע לאמר׃ צו את הכהנים נשאי
הארון הברית ועלו מן הירדן׃ ויצו יהושע את הכהנים
לאמר עלו מן הירדן׃ ויהי כעלות נשאי ארון ברית
יהוה מתוך הירדן כפות רגלי הכהנים ויבשת ויעלו
המים אל מקומם וילכו כתמול כל ימיו׃ ויעלו העם
מן הירדן בעשור לחדש הראשון׃ ויחנו בגלגל בקצה
מזרחי יריחו׃ ואת שנים עשר האבנים אשר לקחו
מן הירדן הקים יהושע בגלגל׃ ויאמר אל בני ישראל
לאמר אשר ישאלו בניכם מחר לאמר מה האבנים
האלה׃ והודעתם את בניכם לאמר ישראל עברו את
הירדן הזה ביבשה׃ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי
הירדן מלפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם
לים סוף אשר הוביש מלפנינו עד עברנו׃ למען דעת
כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם
את יהוה אלהיכם כל הימים׃ ויהי כשמע כל מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן ימה ואת כל מלכי הכנעני
אשר על הים לאמר הוביש יהוה את מי הירדן מלפני
בני ישראל עד עברנו נמגו לבבם ולא היתה עוד בהם
רוח מפני בני ישראל׃ בעת ההיא אמר יהוה אל
יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל
שנית׃ ויעש יהושע לו חרבות צרים ויגל את ערלת
בני ישראל אל גבעת הערלות׃ וזה הדבר אשר מל
יהושע כל העם היצאים הזכרים כל אנשי המלחמה
מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים׃ כי המולים היו
כל העם היצאים והעם הילדים הנולדים במדבר בדרך
בצאתם ממצרים לא מלו׃ כי ארבעים שנה הלכו בני
ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים
ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה
לתת להם ארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת לנו
ארץ זבת חלב ודבש׃ ואת בניהם הקים תחתם אתם
מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך׃
ויהי כתם כל הגוי למול ויעמדו תחתם במקומם ישבו
בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום
לחדש בערב בערבות יריחו׃ ויאכלו מעבור הארץ
מצות וקלי בעצם היום הזה׃ וישבת המן ממחרת
באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן
ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההוא׃ ויהי בהיות
יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד נגדו
וחרבו שלפה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו
אתה אם לצרינו׃ ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה
עתה באתי ויפל יהושע על פניו ארצה וישתחו ויאמר
אליו מה אדני מדבר אל עבדו׃ ויאמר שר צבא יהוה
אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה
עמד עליו קדש הוא ויעש כן יהושע׃ ויריחו סגרה
ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא׃ ויאמר
יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה
גבורי החיל׃ וסבותם את העיר כל אנשי המלחמה
הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים׃
ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני
הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים
והכהנים יתקעו בשופרות׃ והיה כמשך בקרן היובל
כשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה
ונפלה חומת העיר תחתיה ועלה העם איש נגדו׃
ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את
ארון הברית ושבעה כהנים